

hvad jeg mener dermed. Jeg mener, at det er umuligt i Længden at forene de to Ting: at overholde denne gamle Toldlov og at handle saaledes, som sund Fornuft efter vor Tids Syn siger, at man skal handle. Det er ikke glædeligt for Administrationen, ikke morsomt, den ene Gang efter den anden i Henhold til en forældet Lov at være nødt til at træffe Afgørelser, der stride mod sund Fornuft. Jeg skal nævne et Eksempel, for at ærede Medlemmer kunne se, hvad det er, jeg tænker paa.

Ærede Medlemmer vide, at for Øjeblikket fortoldes Sukker efter Amsterdamer-Standardprøven. Det er altsaa efter Lyshedsprøven, det sker. Disse Prøver faas nede i Amsterdam, og de fornyes i Regelen hvert Aar. Som oftest ere de det ene Aar som det andet, men nu hændte der i Aar det, at da man fik Standardprøven dernede fra, viste det sig, at den var betydeligt mørkere end den, man tidligere havde brugt. Bestemmelsen er jo den, at alt det Sukker, som kommer ind, og som er lysere end Standardprøven, skal fortoldes med den høje Told. Sukkerhandlerne her i Landet havde sluttet deres Akkorder og Kontrakter i Tillid til, at den ny Standardprøve blev ligesom den gamle, og de havde sluttet meget betydelige Kontrakter derom. Saa kom Sukkeret ind, og ifølge Loven ere vi pligtige til og have ikke Ret til noget andet end at fortolde i Henhold til denne Standardprøve. Naar Sukkeret viser sig at være betydelig lysere, maa den højere Told betales. Købmændene vare naturligvis kede af det, og de klagede, men der var ikke andet at gøre. Der blev foreslaaet at lade de gamle Standardprøver gælde. Men det er jo at omgaa Loven, det er at komme paa tværs af Loven. Naar vi skulle fortolde efter Standardprøven, er det efter den til enhver Tid gældende Standardprøve. Derfor have vi foreslaaet at gaa over til Polarisation, fordi Polarisation giver ikke den Slags Kvaler. Den giver i Virkeligheden det bedste Middel, man har, til at bedømme Sukkeret, idet den søger at ramme selve Sukkerindholdet. Det er det, jeg tænker paa, naar jeg taler om at gaa over fra noget forældet til noget tidssvarende. At der just skulde blive mindre at bestille, naar vi gik over til Polarisation, tror jeg egentlig ikke. Snarere tror jeg, der bliver mere at bestille, og i det hele taget tror jeg at turde sige, at den første Virkning af den ny Toldlov bliver et stærkt for-

ceret Arbejde for alle Embedsmændene i Toldtaten.

Saa havde det ærede Medlem faaet fat i, at jeg oppe i Landstinget havde sagt nogle Ord om, at for mig kom det an paa at naa et Resultat, og derpaa byggede han naturligvis, at saa var det mig fuldkommen ligegyldigt, hvad Resultatet blev. Jeg maa for Resten tilstaa, at da jeg sagde disse Ord deroppe, sendte jeg en Tanke til det ærede Medlem og hans Meningsfæller, og jeg tænkte som saa: Det, jeg her har sagt, ville de benytte, de ville uden videre lægge til, at jeg har ment, at det var mig fuldstændig ligegyldigt, hvordan Resultatet blev. Naturligvis ved ethvert fornuftigt Menneske baade i dette og i det andet Ting, at saaledes har jeg hverken sagt eller ment. Enhver Mand her i Landet ved, at den eneste Maade, hvorpaa man kan naa et Resultat i Toldlovssagen, er, at der tages det største, det væsentligste Hensyn til de Anskuelser om Toldsagen, som have raadet i dette Ting i en Menneskealder. Det er den eneste Maade, hvorpaa man kan naa et Resultat, og det høje Landsting ved meget vel, at naar jeg har opfordret det stærkt til at opnaa et Resultat i denne Sag, ligger deri en Opfordring til Landstinget om at imødekomme de Anskuelser, som herske hernede i Tinget, og som have fundet Udtryk i Forslaget deroppe. Det ved saamænd det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds ogsaa meget vel. Men det ærede Medlem skal gerne have Lov til at køre med den Bemærkning, jeg har gjort deroppe. Man skal jo ogsaa unde sine Medmennesker noget, og de ærede Medlemmer af dette Parti have jo foreløbig ikke meget at agitere med. Jeg tror heller ikke, de komme langt med dette, men jeg skal, som sagt, gerne unde dem det.

Lange: Den højtærede Konseilspræsident udtalte før, da han havde Ordet, et Ønske om, at den storpolitiske Diskussion nu skulde være forbi, efter at Ordførerne for de forskellige Partier havde udtalt sig, og efter at der var blevet svaret fra de Ministre, til hvem der særlig var blevet rettet Henvendelser. Jeg skal udtale det samme Ønske, idet jeg mener, at hvad der vilde komme frem af den Art, kun vilde blive Gentagelser. Jeg vil tillige præcisere, at de lokale Ønsker, som fremkomme fra de forskellige Medlemmer her i Tinget, og den forskellige Kritisering af de forskellige Poster paa Finansloven allige-